

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Prvo Stepinčevo
u dalekom Haitiju

Laici su bogatstvo
i blagoslov u pastoralu

Blagoslov nove crkve
i pastoralnog doma

Apostolat molitve

Da mnogi mladi ljudi mogu prihvatiti
Gospodinov poziv da posvete svoj
život naviještanju evanđelja.

Sadržaj

Uvodnik	Svijet ima pravo na svete svećenike i na svete redovnice	3
U središtu	Da vjera u čovječnosti iskrsne	4
Iz života naših misionara	Prvo Stepinčevo u dalekom Haitiju	6
	Blagoslov nove crkve i pastoralnog doma	8
	Laici su bogatstvo i blagoslov u pastoralu.....	9
	Blagodati vode u sušnom razdoblju.....	11
Apostolat molitve	Misijska nakana za ožujak.....	12
Vijesti iz Crkve u svijetu	Pastoralni djelatnici ubijeni tijekom 2013. godine	13
Vijesti iz Crkve u Hrvata	Godišnja skupština PMD u RH.....	14
	Godišnja skupština PMD BiH	15
	Misijsko-animacijski susret	16
	Doletjele Božje ovčice	17
	Misijska izložba u prigodi Dana života.....	18
Iz dnevnika jednog misionara	Slavlje na afrički način.....	19
Misijski velikani	Sveti Justin de Jacobis	21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavni urednik: vlč. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** don Ivan Štironja
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: Grafika Markulin, Lukavec; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Nova ves 4, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/46 69 253, Fax 01/46 69 254
E-mail: missio.croatia@zg.t-com.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR00
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Svijet ima pravo na svete svećenike i na svete redovnice

Piše vlč. Antun Štefan

Na IKI sam pročitao vijest da je jedan biskup početkom mjeseca veljače poslao pismo svojim svećenicima, redovnicama i njihovim suradnicima u pastoralu. Pismo je potresno jer u njem biskup moli i podsjeća svoje da – propovijedaju Isusa i da prenose vjeru drugim naraštajima. Podsjeća ih da imaju dužnost naviještati evanđelje.

Pismo ne bi bilo 'posebno' da nije poslano u veljači. Zar to nije potresno?! Zar nas se mora podsjećati da svjedočimo za Isusa? Što nam se to događa? Zar nam je vjera postala mlaka? Zar smo se umorili u nasljedovanju Isusa? Na svu sreću, Isus se nije umorio od nas. Njegova žarka želja je i dalje: "...da sve ljude privuče k sebi" (usp. Iv 12, 32) I zato nas zove da postanemo njegovi misionari.

Misionari su živi primjer kakvi bi svi morali biti. Oni su ljudi zaljubljeni u Isusa i imaju veliku želju da Ga i drugi ljudi upoznaju i ljube, odlučili su živjeti Njegovim životom, da svijet potpuno preobrate, da svi ljudi povjeruju Isusu i postanu sveti. Misionari žarko žele da cijeli svijet bude posvećen Isusu. Njima nije neprihvatljivo teško živjeti s ljudima svih naroda i rasa, svake dobi

i kulture, s ljudima koji su 'gladni i žedni' Boga, nije im teško pomagati im susresti Isusa usred njihovog uobičajenog života, na poslu, u obitelji, kod njihovih prijatelja.

Misionari propovijedaju evanđelje toplim, jednostavnim načinom, prijateljstvom prema svima – njihova vjera je zarazna. Krojač, pekar, mehaničar, pastir, zemljoradnik, učitelj, i tako redom, svi imaju pravo saznati o Isusu, imaju pravo na svete svećenike, i svete redovnice, jer i oni sami žele postati sveti. Sveci su naoko slični ljudima oko sebe, ali u dubokom prijateljstvu s Isusom Kristom. Sveci su ljudi koji sva svoja djela usmjeravaju Bogu koji ih posvećuje. Oni "practiciraju" vjeru, oni vjeru žive kao veliki dar Božji. Tako se postaje svet.

Piše dr. Milan Šimunović

Samo približavajući se drugome, na način kako nas Isus uči, i mi možemo doživjeti radost besplatnog sebedarja i zajedništva. Tako postajemo osposobljeniji otvoriti prostor ne samo onome koga vidimo ispred nas, već Drugome, u najizvršnijem smislu riječi, a to znači Bogu, koji nam uistinu može progovoriti što je pravo i dati nam snage da se ostvarimo.

1. Nužnost susreta s drugim

U tom smislu, kako kaže papa Franjo (*Evandjelje radosti*, 88), nisu dostatni "oni međusobni odnosi koji se ostvaruju putem sofisticiranih uređaja, ekrana i sustava koji se mogu upaliti i ugastiti na daljinsko upravljanje", što danas gotovo prevladava. Naprotiv, evandjelje nas, kaže on, "uvijek poziva da se upustimo u rizik susreta s licem drugoga, s njegovom fizičkom prisutnošću, koja za nas predstavlja izazov, s njegovom boli i njegovim zahtjevima, s njegovom radošću, koja se prenosi na nas u bliskoj i neprestanoj interakciji".

Upravo je Isus vrhunski pedagog vjere, čovjek koji traži i čini da u drugome zaiskri volja za životom, da iskrsne

Da vjera u čovječnosti iskrsne

vjera u novi život. Pritom je, odgovarajući onomu kojega je susretao, tražio vjeru, da ona zaživi, vodeći računa da je vjera u Boga osobni čin, koji svatko mora u slobodi učiniti te da nitko ne može vjerovati umjesto drugoga. Dakako, bio je svjestan i "blokada" vjere, što ga je veoma čudilo, osjećajući se nemoćnim da u toj situaciji nešto učini, kao u Nazaretu (usp. Mk 6, 6: "i čudio se njihovoj nevjeri"). Pribojavao se da može postojati vjera koja nema pravog povjerenja u njega, makar je bila pobuđena njegovim čudesima: "Dok je boravio u Jeruzalemu o blagdanu Pashhe, mnogi povjerovali su u njegovo ime promatrajući znamenja koja je činio. No sam Isus njima se nije povjeravao, jer ih je sve dobro poznao..." (Iv 2, 23–24). Čovjek naime može brzo postati religiozan, ali odbiti da pravo povjeruje, što traži obraćenje.

Isus je tražio iskrenu vjeru i kada ju je primijetio, rekao je: "Vjera te tvoja spasila." (Mk 5, 34 – ženi Sirofeničanki; 10, 52 – slijepcu iz Jerihona; Lk 7, 50 – ženi prostitutki; 17, 19 – gubavu Sa-

marijancu; 18, 42 – slijepcu prosjaku.) "Idi, neka ti bude kako si vjerovao" (Mt 8, 13), rekao je satniku u Kafarnaumu za njegova slugu. Ili: "O ženo! Velika je tvoja vjera. Neka ti bude kako želiš!" (Mt 15, 28), riječ strankinji Kanaanki koja moli za teško opsjednutu kćer. Sve je to činio kao čovjek u kojega se može imati povjerenja i da je za ozdravljenje prvotno potrebna vjera onoga koji mu se obraća.

2. Vjera u nastup Božjega kraljevstva

Nema vjere bez susreta s događajem, s Osobom, koja uvodi u novo Božje kraljevstvo, daje životu pravi obzor i konačni smjer. Zato je u novoj evangelizaciji potrebno učiniti da Božja radosna vijest dostigne čovjeka u njegovu srcu, da se u njemu pobudi vjera u ljepotu i dobrotu ljudskoga života, kako bi mogao nanovo započeti avanturu postojanja, vjerujući ljubavi. Pozvani smo postupati kao Isus, koji daje do znanja da, ako vjerujemo, ništa ne

može zaustaviti nadolazak Božjega kraljevstva, makar vjera nekada bila malena kao gorušičino zrno (usp. Mt 17, 20; Lk 17, 6). Dakako, velika je stvar ne ustrajati u sumnji (usp. Mk 11, 23: "Imajte vjeru Božju. Zaista, kažem vam, rekne li tko ovaj gori..." i Mt 21, 22), jer "sve je moguće onomu koji vjeruje" – Isusove riječi ocu padavičara).

Takvo je djelovanje zorno pokazalo da je kraljevstvo Božje već prisutno. Isus nas uči da evangelizacijom uvodimo u Očev zagrljaj, pospješujemo povratak u njegovu kuću, a to je moguće jer se i danas u njemu, o kojem govorimo i za kojega svjedočimo, sam Bog približava i progovara čovjeku. Zato i misionar cijelim svojim životom poput Isusa mora trajno pričati o pravome Bogu, rušeći sve pogrešne slike koje su ljudi o njemu stvorili. Valja se prisjetiti kako je Isus koristio parabole, pričajući ljudske događaje, pokazujući kako je kraljevstvo nebesko dobra vijest za sve ljude u njihovim stvarnim svakidašnjim povijestima. Ne čini li danas nešto slično papa Franjo?

Posredstvom svoga najhumanijega života, autentičnoga novog adama, željenoga od Boga (usp. Kol 1, 15–16), Isus je pričao i navješćivao Boga, pokazujući kako radi u povezanosti s Ocem, u snazi Duha, bori se i pobjeđuje bolest, zlo, patnju i samu smrt. I jer ga je vidio kako živi na taj način, Ivan je mogao napisati: "Boga nitko nikada ne vidje; Jedino-rođenac Bog – koji je u krilu Očevu, on ga obznani" (Iv 1, 18). Isus je, takoreći, "evangelizirao" Boga i pokazao kako bi trebao izgledati autentičan čovjek, pozvan na obnovu Božje slike, kako je i stvoren, makar se osjećao vrlo krhkim i grješnim. Ta zato je tu Isus, da ga pridigne i spasi.

3. Odgoj za vjeru istinskom ljudskošću

S Isusovom puninom čovječnosti Isus je uspio dostići i dodimuti čovjekovu bit i "roditi ga" za vjeru u Boga, koji prvi ljubi (usp. 1 Iv 4, 10.19), Boga čija nam ljubav uvijek prethodi, jer je besplatna, jer je to sama njegova bit: "Bog je ljubav" (1 Iv 4, 8.16). Ono što je očekivao,

bolje rečeno, budio u onome kojega je susreo, bilo je ništa drugo nego da čovjek povjeruje ljubavi, koja sve nadilazi. I to je srž kršćanske vjere: vjerovati ljubavi posredstvom lica i glasa te ljubavi, susretanjem Isusa Krista.

Stoga u pokušaju da se uspije u zadatku odgoja za vjeru možemo krenuti raznim putovima, pa i pogrešnima ili neučinkovitima. Sve ovisi od naše sposobnosti da usvojimo istu pedagogiju koju je imao Isus u susretanju ljudi. A to znači da se pogotovo danas vjera može "probuditi", učiniti da iskrnsne samo ako je onaj tko želi to činiti Kristov svjedok i evangelizator. Naime, gledajući čovjekoljubivost njegovih učenika, ljudi će daleko lakše povjerovati u njega. Misionar u prvome redu, poput Isusa, mora biti "stručnjak u ljudskosti", to jest znati susretati ljude na istinski čovječan način, biti osoba povjerenja, s vjerodostojnim humanitetom, koji u Bogu ima izvor i hrani se njegovom ljubavlju i praštanjem. Zato mora znati drugome darovati vlastitu prisutnost, biti Kristov "sebedaran znak", koji će upućivati na Boga koji je ljubav.

Dakako, u cijeloj toj "avanturi vjere" valja računati i na otpore, na indiferentnost. Ali ostaje istina da ljudi ipak nisu prestali biti osjetljivi na pitanje imati ili ne imati vjeru, imati vjeru u ljubav, na vjerovanje ili nevjerovanje ljubavi, jer od toga ovisi istinski smisao života. Uza sve otpore, ipak je činjenica da će nas i danas mnogi pitati kako vidjeti Isusa (usp. Iv 12, 21), jer u dubini srca osjećaju da ih se tiče njegov humanitet, koji ih izaziva i postavlja im pitanja. Međutim, danas je presudno kako će kršćani odgovoriti na tu duboku čežnju, jer su u opasnosti da sami ne znaju vidjeti Isusa i da ne žive od susreta s njime, osobito u euharistiji. Kako onda mogu druge ljude pozivati u svoje kršćanske zajednice da susretnu Isusa, ako i sami ne pristaju na promjene mentaliteta, čega nema bez čvrstog i sebedarnog vezivanja uz druge u istinskome župnom zajedništvu, poput Isusa koji je svoj identitet i zauzetost za spasenje svijeta ostvarivao među ljudima koji su ga okruživali, ljubeći uvijek na nov način?

Nema vjere bez susreta s događajem, s Osobom, koja uvodi u novo Božje kraljevstvo, daje životu pravi obzor i konačni smjer. Zato je u novoj evangelizaciji potrebno učiniti da Božja radosna vijest dostigne čovjeka u njegovu srcu, da se u njemu pobudi vjera u ljepotu i dobroću ljudskoga života, kako bi mogao nanovo započeti avanturu postojanja, vjerujući ljubavi. Pozvani smo postupati kao Isus, koji daje do znanja da, ako vjerujemo, ništa ne može zaustaviti nadolazak Božjega kraljevstva, makar vjera nekada bila malena kao gorušičino zrno.

Upravo upućivanje na Isusovu izvanrednu čovječnost u postupanju s ljudima, posebice onim marginaliziranim, naspram farizejskoga mentaliteta, to postaje presudno odgojno pitanje. Isus je za mnoge bio izvanredan u prvome redu po svojoj dubokoj ljudskosti, koja je imala izvor u Božjoj dobroti i moći. Jedino nas on, kao "slika nevidljivoga Boga" (Kol 1, 15), može uputiti na novi put čovjekoljublja i bogoljublja. Njime nam je ići, uz uvjet da vjerujemo ljubavi koju je Isus za nas živio "do kraja" (Iv 13, 1), u trajnom kontaktu s Ocem. I odgajatelj u vjeri ne ostaje sam, već oslonjen na prisutnoga Isusa i njegovu snagu ljubavi. Zato papa Franjo naglašava da se svi oni koji krenu putem činjenja dobrih djela drugima "već približavaju Bogu, već su poduprti njegovom pomoći upravo zato što snaga božanskog svjetla prosvjetljuje naše oči kada kročimo putem ljubavi." (Svjetlo vjere, br. 37). I svima koji se "iskrena srca otvaraju ljubavi i kreću na put s onim svjetlom koje uspijevaju dočuti, već se svojim životom, a da to i ne znaju, nalaze na putu prema vjeri" (br. 35), misionari će svjedočiti da vjera u Isusa ovaj život može učiniti još ljepšim i većim, s vječnim predznakom.

HAITI

– s. Liberija Filipović i
s. Ana Uložnik

Prvo Stepinčevo u dalekom Haitiju

Prije mjesec dana krenule smo put Haitija, u ostvarenje naše životne želje – služiti najsiromašnijima. Bogu hvala, sretno smo stigle. Naš prvi pogled na Haiti, već iz zraka, ostavio nas je bez riječi. Mnoštvo šatorčića, potleušica i urušenih zgrada, koje još uvijek stoje kao nesretan podsjetnik razornog potresa. Iako smo već gledale i čule putem medija o teškom stanju Haitija nakon strašnog potresa 2010. godine, ipak je stvarnost sasvim drugačija, i gora... Realna slika ove zemlje može se dobiti tek onda kad vam ta ista stvarnost prožme sva osjetila, kad ovdje živite i sve dijelite, tek onda naslutite što je ona istinska slika Haitija. Siromaštvo koje se ne da sakriti ničijem oku, nego samo očima onih koji bi trebali rješavati taj problem, teško se može artikulirati.

Osmjesi unatoč oskudici i nemaštini

U zračnoj luci nas je srdačna dočekao vlč. Giordano Belanich, s kojim smo se uputili prema Centru kardinala Alojzija Stepinca. Taj dom za djecu koja su u potresu ostala bez roditelja osnovao je vlč. Belanich neposredno nakon potresa. Na putu prema Centru s dubokom zebnjom u srcu gledale smo iz neposredne blizine mnoštvo šatorčića “metar sa metar”, gdje žive višečlane obitelji bez vode, struje i elementarnih ljudskih potreba, a ispred tih šatora i na ulicama gomile smeća, po kojima ljudi gaze i uz koje žive. Uza sve to na licu tih ljudi je osmijeh koji ostavlja bez riječi... Uz cestu, također na otvorenom, nalaze se “trgovinice” s raznom robom izloženom na jednom

stoliću ili pak na golj zemlji, ponegdje prekrivenoj kartonskom kutijom ili krpom. Vožnja cestom je kao iz filma, ponegdje ima asfalta, ali najviše ga nema... Tamo gdje je cesta malo šira, automobili se guraju, prestižu, nema prometnih znakova na cestama, vozila prelaze s jedne strane na drugu. Uglavnom, vozi se bez ikakvih pravila.

Iskreno i pravo prijateljstvo

Slijedi dolazak u Centar, gdje nas dočekuje dobrodošlica osoblja koje vodi Centar, Sandre Stanić i Jane Murphy, kao i dadilja i ostalih djelatnika. A što tek reći o radosnim okicama djece koja su nam istog trenutka potrčala u zagrljaj i isti čas se stvorilo među nama iskreno i pravo prijateljstvo, koje traje i iz dana u dan raste

i za koje želimo da se trajno nastani. Milost je da baš u ovoj djeci i svima koje susrećemo možemo svakodnevno susresti Maloga Isusa i njemu služiti, jer upravo on u njima trpi, pati, plače, gladuje, žeđa, raduje se...

Ovdje nas je dočekalo puno novosti, a našem dobrom i bezbrižnom snalaženju uvelike je pridonijela prisutnost i briga osoblja Centra. Ono nas je rado i s ljubavlju uvodilo i još uvijek uvodi u ovaj mentalitet i način života, koji je puno, puno drugačiji od našega iz kojeg smo došli, te tako uvelike smanjilo naše poteškoće u prilagođavanju. Zahvaljujući osoblju zaista možemo reći da je naše prilagođavanje ovaj mjesec proteklo bez problema. Naše bezbolno prilagođavanje i poteškoće s jezikom napose olakšava Sandra, “Bo-

sanka" iz Zagreba velika srca, koja Centar vodi s majčinskom ljubavlju već tri godine. Njoj ovim putem i zahvaljujemo što nas je oslobodila poteškoća koje je ona prolazila: novi jezik, novi ljudi, nove čudi, novi mentalitet, novi zrak, nova okolina, nova klima... Njezinom pomoću sve to prihvatismo kao da smo već rođene ovdje.

Radosno djetinjstvo i dostojanstveno odrastanje

Život djece i općenito ljudi u Haitiju je ugrožen samim uvjetima u kojima žive. Veću vrijednost ima životinja – koza (tko ju ima) nego dijete, jer koza hrani cijelu obitelj. Tako da se veća briga vodi oko životinja nego oko djece. Među sobom kažu: "Kad koza umre, nemamo više ništa, a ako dijete umre, sutra će na svijet doći drugo. Lakše je dobiti dijete neko kozu." Da ova djeca nisu ovdje u Centru, umjesto kreveta bi možda imala kartonsku kutiju ili golu zemlju, a voda i redoviti obroci su nepoznanica za mnoge njihove vršnjake, koji nisu imali njihovu sreću. Briga o djeci je u Centru prioritet i sve je usmjereno na njih, kako bi imali što radosnije djetinjstvo i što dostojanstvenije odrastanje. Svima je omogućeno školovanje, bezbrižno spavanje u krevetu, pitka voda, redoviti obroci te napose ljubav.

Obilje manga i banana

Tko bi mogao, pretpostavljamo, reći: "Kad je tako siromašna zemlja, onda je u njoj sve jeftino."

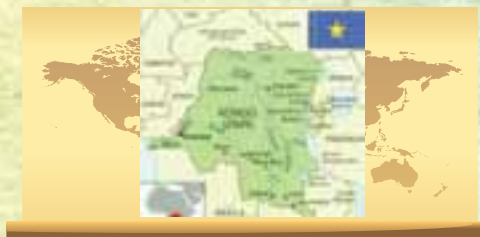
Upravo suprotno i na čuđenje, ovdje je sve veoma skupo, osobito živežne namirnice, osim manga i banana, kojih ima cijele godine i u izobilju. No i to samo za one koji si ih mogu priuštiti, a to je manjina. Jedina olakšica je da se struja ne plaća, ali je zato i nema. Lutrija je kad će doći, a onda samo na dva sata. Mi smo u tom privilegirani jer imamo agregat, koji se uključi u velikoj potrebi, ali pazimo na troškove, jer je gorivo skupo i teško ga je nabaviti.

Posebna radost nam je bila proslava prvog Stepinčeva u Haitiju. Istina, bilo je skromno, ali s puno ljubavi. Inače, drugi najmlađi član ove naše obitelji je kršten na Stepinčevo prošle godine i dano mu je ime Widson Alojzije, tako da smo imali i jedan imendan. A i danas (10. veljače) je točno mjesec dana otkako smo stigle. Program proslave je jednostavan: zajednički smo se pomolili te se ukratko prisjetili toga našeg velikog crkvenog velikana. Kad smo dolazile, donijele smo bombone i već smo djecu za razne prigode počastile. Jedan dio smo čuvala baš za Stepinčevo. To izgleda skromno, ali za njih je dobiti slatkiš velika radost, jer to je ovdje prava rijetkost i gotovo luksuz.

U spomen našega prvog slavja Stepinčeva posadile smo, zajedno s djecom, cvijet hibiskus te na sam

dan dobili više poruka da je Sveti Otac odlučio proglasiti svetim našega kardinala Stepinca. Ta radosna vijest nas je veoma obradovala.

DR KONGO
– fra Ilija Barišić

Blagoslov nove crkve i pastoralnog doma

Dragi čitatelji Radosne vijesti,
dragi prijatelji i dobročinitelji misija!

Želio bih podijeliti sa svima vama našu posebnu radost zbog otvorenja nove crkve i pastoralnog doma u našoj Misijskoj filijali Vusenzeru, koja se nalazi na periferiji grada Butemba. Područje Vusenzeru je brježuljkasto i veoma napučenno: izbjeglice i starosjedioci, doseljeniči i pridošlice... Oko 10 000 stanovnika. Mješavina plemena i jezika, religija i vjerovanja...

od cerade, bijaše “popločan” komadićima pečene cigle. Kad sam s predstavnicima župnog vijeća 8. veljače 2013. posjetio Vusenzeru, da proučimo teren i vidimo što bi bilo moguće napraviti, djeca su skakala od radosti – mnoga su prvi put vidjela bijelca. Mnoštvo ljudi se učas stvori oko nas. Svaki brko je imao svoje komentare i sugestije. Procesija žena zakrčila je put: ples, poklici, pjesma, u nadi da će misionar donijeti rješenje. Bio sam duboko potresen. Ništa nisam izjavljivao. Ali u meni je odluka sazrela. Treba graditi! Da, treba graditi, ali s vjernicima te filijale i svim župljanima Župe sv. Klare Asiške Ngengere. Naše je načelo: “Sve za njih, ništa bez njih!”

Odaziv i doprinos domaćih vjernika

Već 10. veljače, u nedjelju, posebno sam se pomolio i zazvao zaštitu i pomoć bl. Alojzija Stepinca i sv. Ante Padovanskog. U župi smo imali “misu jedinstva”. Tako smo odlučili od osnutka župe: svake druge nedjelje u mjesecu u župnoj crkvi slavimo jednu sv. misu sa svim župljanima, a suslave

svi svećenici. Poslije te mise imamo sastanak župnog vijeća u jednom razredu osnovne škole, jer župa Ngengere još nema niti jedne župne prostorije.

Župno vijeće je jednoglasno: “U Vusenzeri treba graditi!” U ime svih župljana, vjernika katolika, obećaju i potpisuju da će, kao lokalni doprinos, hraniti radnike, pribaviti kamen za temelje te da će napuniti temelje zemljom. Iako sam se namjerno “mudro” držao po strani, očekujući da se i moja dva subrata, koji su odgovorni za župni pastoral, što bolje zagriju, prihvatio sam odluku župnog vijeća da preuzmem odgovornost za radove, jer željezo se kuje dok je užareno!

Idući tjedan, dok je uži odbor pratio popravak puta i dovoz kamena, već sam skupljao radnike, nabavljao alat i materijal... Kako je utorak dan posvećen sv. Anti Padovanskom, koji će biti nebeski zaštitnik crkve i filijale Vusenzeru, tako je u utorak 19. veljače bio blagoslov kamena temeljca, jer: “Ako Jahve kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji. Ako Jahve grad ne čuva, uzalud stražar bdi!” (Ps 127, 1–2). Uskoro je nadošla korizma. Duh

Sve za njih, ništa bez njih

Na vrhuncima i u podnožju brježuljaka strši pokoja nedovršena kuća šačice bogatuna. Ostale kuće su od blata i pruća, načičkane po strmim obroncima i močvarnim uvalama. Oko kuća su mala dvorišta s “kupaonicom” bez vode i “zahodom”, a po dvorištima i puteljcima igraju se i vzmaju cijeli dan djeca i koze, pokoji pas i kokoš. A kad pljusne kiša, to je pravi blagoslov, jer opere sve: dvorišta i putove. Mnoga djeca koriste taj “tuš”.

Jedna cerada crvene boje, razapeta na 12 kolčića, dosada je bila “crkva” naše Filijale Vusenzeru, koja, kako vele, broji više od 6 000 vjernika katolika. “Pod” te crkve, malo veći

Gospodnji nas je vodio kroz pustinju i kušnje. Ali on je i davao snagu! On je izvor sklada i ljubavi, međusobnog razumijevanja i opraštanja.

Prema tlocrtu, u planu su crkva s dvije sakristije, kao i pastoralni prostor: dvije vjeronaučne dvorane i dva ureda. Dakako, i "moderni" zahod i tuš s vodom! K tomu podzidovi i ograda. Roditelji i djeca, staro i mlado, katekumeni i prvopričesnici, krizmanici i đaci, uz poštovanje svih ljudskih prava, prihvatili su svoje dane *salonga* – dobrovoljnog rada: dodavanje kamena i opeka, donošenje vode i nabijanje zemlje, čišćenje korova... Za dizanje drvene građe za krov odazvali su se svi momci i muževi. Za betoniranje poda i vijenca žene i djevojke nisu izostale.

Cijela župa u slavlju i zanosu

U subotu 1. veljače ove godine učvrstili smo klupe na željezne nosače (cijevi). Tako su svi radovi završeni. Postavljen je i veliki drveni križ te Gospin kip i oltarne slike sv. Ante. Na Dan posvećenog života u župnoj crkvi u Ngengereu slavili smo sv. misu zahvalnicu. Radnici su za tu prigodu dobili kozu i slavili svršetak radova.

A u nedjelju 16. veljače 2014. slavili smo od 8 do 11 sati prvi put sv. misu u novoj crkvi. Velečasnici Malende je predvodio, a fra Thaddée, velečasnici Akilimali i ja smo suslavili. Kad smo se dolazeći autom iz Ngengerea približili Vusenzeri, već 300 metara prije crkve put i svi puteljci bili su krcati ljudima. Crkva koja ima oko 1000 mjesta za sjedenje bila je puna kao kutija šibica, a oko crkve je sve bilo kao u mravinjaku!

Dakako, cijela župa je bila u slavlju i zanosu. U prikaznim darovima pred oltar su doneseni svi proizvodi ove zemlje: banane i manioka, snopovi šećerne trske i kukuruza, vreća graha i slatkog kumpira, luka i mrkve... Za radnike i mene dovedena je i koza.

U oltar su ugrađene moći sv. Leopolda Mandića. Ali prema odluci našeg biskupa Melchisédecha Sikulija, posvetu će obaviti on sam poslije Uskrsa i podijeliti sakrament sv. potvrde. *Deo gratias* – Bogu hvala! Hvala i slava Svevišnjemu, od koga nam dolazi i kojem pripada svako dobro! "Ti si jedini svet, Gospodine Bože, ti koji činiš divna djela!" Hvala našem nebeskom zaštitniku sv. Antunu Padovanskom. On je štitio i čuvao naše marljive radnike: zidare i drvodjelce, staklare i ličioce. Od početka do kraja radova nitko se nije povrijedio ni ozlijedio!

Hvala svim našim dobročiniteljima, koji nam, posredstvom Papinskih misijskih djela i *Radosne vijesti*, ili izravno i osobno, pomažu kako molitvama, tako i materijalnom podrškom. Hvala i dobrotvorima iz ustanove "Kirche in Not" iz Königsteina, u Njemačkoj, koji su, na preporuku našeg biskupa, podržali ostvarenje našeg projekta. Posebno i od srca zahvaljujemo Franjevačkoj provinciji sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri, kao i "maloj braći" iz Dubrovnika. Bez njihove stalne pomoći naš projekt ne bi bio ostvaren!

BRAZIL

– o. Milan Knezović

Laici su bogatstvo i blagoslov u pastoralu

Dragi prijatelji misija!

S radošću u srcu želim s vama podijeliti dio svojega misijskog iskustva ovdje u Brazilu. Već su prošle dvije i pol godine od mojeg dolaska u župu sv. Sebastijana u Barri Mansi, u pokrajini Rio de Janeiro. Na početku sam bio župni vikar, a u rujnu prošle godine imenovan sam župnikom.

Tisuće vjernika u procesiji

U siječnju smo proslavili župni blagdan misnim slavljem koje je predvodio biskup Francisco Piazzin te svečanom procesijom središtem grada, u kojoj je sudjelovalo više od 15 000 vjernika.

Sv. Sebastijan je zaštitnik Barre Manse i cijele pokrajine. Običaj je da se nakon procesije vjernicima podijeli cvijeće s oltara i ruže koje su krasile svetčev kip. Više od tisuću ljudi se natiskalo oko oltara želeći dobiti svetčevu ružu. Sve župne zajednice (a ima ih 30) sudjelovale su u pripravi devetnice i u zabavnom dijelu programa, koji je trajao pet dana. Župno slavlje tih dana uveličala je plesna skupina mladih "Blumen der Erde", iz Pokrajine Espirito Santo, s tradicionalnim plesovima iz Njemačke i Italije. Naime, ta dobrotvorna plesna udruga ima misiju očuvati europsku kulturnu baštinu te nastupaju bez naknade gdje ih pozovu.

U toj plesnoj skupini, koja ima 25 članova, ima mladih iz naših verbitskih župa, a među njima je i pet evangelika. Ti mladi su tako svojom vedrinom, plesom i međusobnim poštovanjem posvjedočili prave kršćanske vrjednote zajedništva. Uz te mlade Brazilce (potomke europskih doseljenika), također nas je zabavljala plesna skupina "Kapoeire", koja čuva afričku kulturnu baštinu, koja sjedinjuje borilačke vještine i ples.

Svakodnevno u župnoj crkvi slavimo jednu sv. misu, a nedjeljom ima-

i od biskupa imenovane laike za obred vjenčanja. Svaka filijalna zajednica ima svoju liturgijsku skupinu, koja vodi brigu o čitačima, psalmistima, pjevačima u zboru i uvijek se dogovara sa službenikom Božje riječi. Službenici Božje riječi vode službu Božje riječi, navještaju evanđelje, propovijedaju i dijele svetu pričest u tri nedjelje u mjesecu, kad nema svete mise. Za nas svećenike takva župna struktura je uistinu pravi blagoslov, jer filijalne zajednice imaju svoj vjerski život i nisu paralizirane zbog manjka svećenika. Jednom

mo četiri mise. Pošto imamo 30 župnih filijala, jednom mjesečno stignemo u svakoj od njih slaviti sv. misu. Te naše filijalne zajednice iznimno su dobro uhodane u pastoralu. Većina ih već

ima izgrađene crkve, sakristije i dvorane za sastanke, a samo dvije zajednice još uvijek nemaju "krov nad glavom". Svaka zajednica ima svoje voditelje, koji se biraju na razdoblje od dvije godine, imaju svoje katehiste i razne pastoralne skupine (obiteljska, mladi, djeca, priprava za krštenje, vođenje sprovoda, bolesnici). Zajednice također imaju svoje izvanredne djelitelje sv. pričesti

mjesečno svaka zajednica ima sastanak svog vijeća, na kojem sudjelujemo i mi svećenici.

U župi sam s dvojicom subraće svećenika, o. Tommijem iz Indije i o. Bemvindom iz Afrike, i naš međukulturni život je također veliko bogatstvo i blagoslov u našem misijskom radu. Glavna karakteristika nas verbita je multikulturalnost.

Karitativno djelovanje

Naši župljani su iznimno darežljivi ljudi i vole pomoći drugima. Upravo prikupljamo novac za obnovu kuće našega siromašnog župljanina Fabricija (24 godine), koji je invalid, i već smo uspjeli skupiti više od trećine iznosa potrebnog za obnovu. U prva dva mjeseca ove, 2014. godine osnovali smo dva nova pastora u župi: pastoral trijeznosti, koji pomaže ovisnicima u procesu odvikavanja od droge i alkohola, te ulični pastoral, koji skrbi o tjelesnim i duhovnim potrebama beskućnika i ostalih skupina kojima je ulica trenutni dom.

Uskoro počinje karneval i pet dana, od 28. veljače do 5. ožujka, stvarni život u Brazilu stane, dajući mjesto fantaziji i iracionalnom. I dok velike mase plešu sambu pod maskama, karizmatički pokret našega grada organizira petodnevni susret molitve, ispovijedi i euharistijskog klanjanja, koji se zove "veliko pranje".

U nadi skoroga našeg susreta u domovini, pozdravljam vas sve u Božjoj riječi!

KAMERUN

– s. Josipa Šprajc

Blagodati vode u sušnom razdoblju

Sada, u pravome sušnom razdoblju, ptičice različitih boja: crvene, plave, žute, crveno-crne i ostale, dolaze utažiti žeđ na maloj betoniranoj posudici koja je udubljena i u kružnom obliku napravljena samo za njih. Stari nosač umivaonika postavljen u cvjetnjak postolje je taj maloj oazi, koja je smještena na samom ulazu u naš samostan. Izmjenjuju se ondje svi, od malenih vrabaca, golubova pa do pčela. Sve životinje dolaze i odlaze jednako zahvalne Gospodinu za taj veliki dar vode. Ovdje je to moguće još bolje shvatiti jer voda je za sve nas u velikoj suši i prašini pravo bogatstvo koje nam je dobri Bog podario.

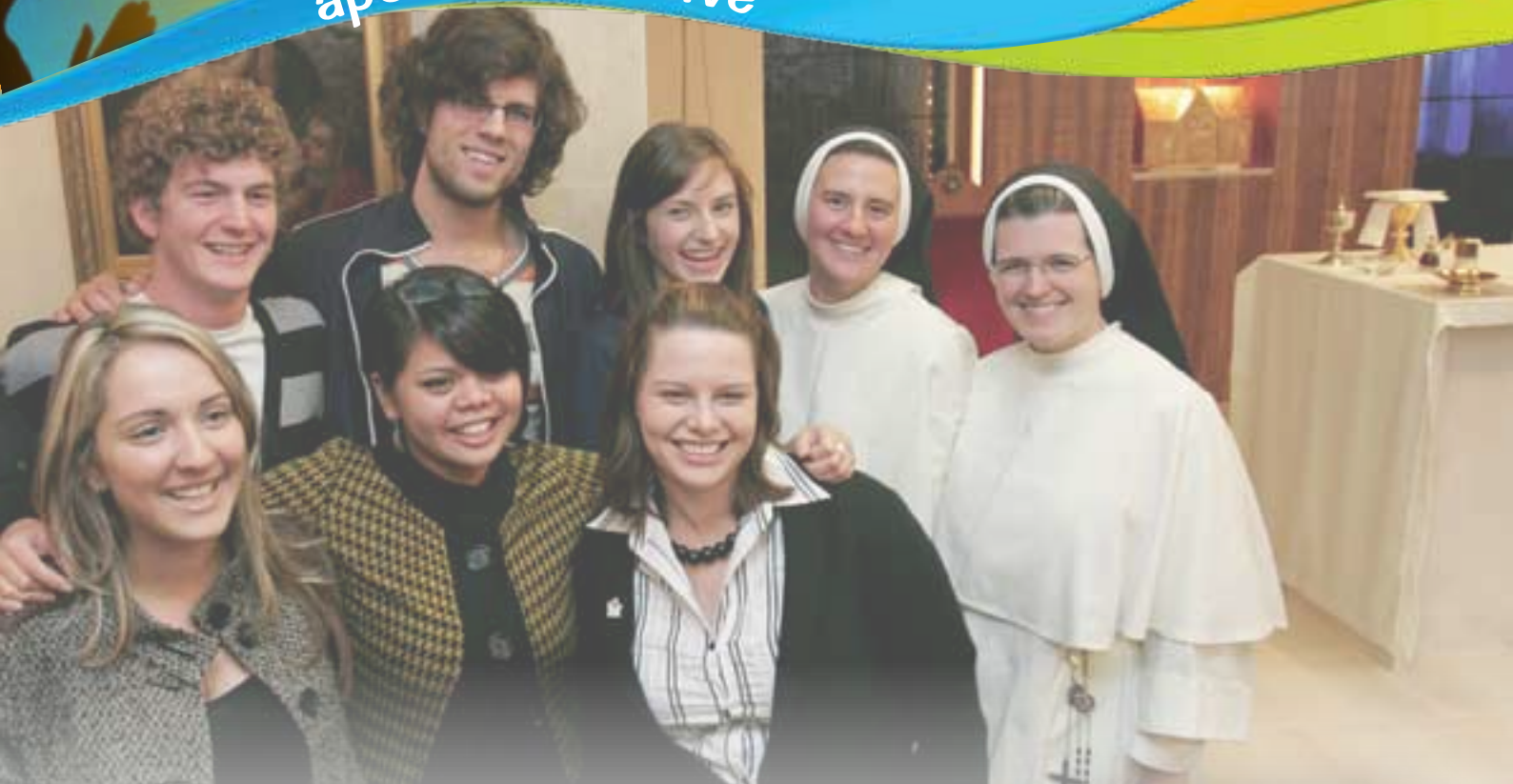
Jednog dana došao je tata čija su djeca u našem vrtiću i osnovnoj katoličkoj školi. Već godinama slušamo istu priču kako se on trudi i kako mu je teško... Nažalost, svi znamo kako se živi u toj obitelji i koliko djeca trpe. Majka se trudi i pati koliko može te djeca dolaze redovito u školu. Otac svaki puta sve obeća, ali i sve ostaje samo na tom obećanju. Sestra ga je ispratila na vratima i vratila se u kuću, a onda se sjetila još nečega, izišla i ostala začuđena. Kod odlaska on je prišao – gore opisanoj našoj oazi s vodom – dodirnuo rukom vodu te se s velikom ozbiljnošću prekrizao i otišao kući. Svega je nekoliko puta bio u našoj katoličkoj crkvi, u kojoj je vidio posudu s blagoslovljenom vodom. Kako su se svi križali blagoslovljenom vodom, tako je činio i on. Iako pripadaju protestantskoj zajednici, zbog nekih nevolja u njoj prestali su onamo odlaziti. Otada su njihova djeca redovito s nama nedjeljom.

Ipak, životinje ostaju glavni gosti na tome malom vodenom izvoru. Većina od njih je bezopasna, no veliki broj pčelica postao je opasnost. Već nekoliko godina trpimo u suživotu s njima. Pčele se nastane u nadstrešnici gdje čuvamo drva. Često nas ubodu onako usput, kada uz njih prolazimo. Djeca ih se više i ne boje, jer one – prave med,

one nam daju vosak, od kojih se izrađuju svijeće, one su korisne za naše voće svakim posjetom cvijetu... Neki su ih uporno pokušavali izbrojiti, no kako se pčele stalno pomiču, nisu uspjeli. I kada su svi otišli, mali je Buitang ostao i uporno gledao i gledao. Divili smo se njihovu napornom radu gledajući veliku uskrsnu svijeću koju smo napravili od voska. Svijeća je Isusov znak, koji je "svjetlost svijeta". Kako je svijeća čak i viša od nekih od njih, ostali su zadivljeni. Svijeću će svećenik zapaliti na velikoj vatri ispred crkve, blagosloviti ju i ostaviti da se sve svijeće kod krštenja upale na njoj – to je ono što oni znaju. Neki su kršteni s 4 ili 5 godina i još se toga sjećaju. Taj mali plamen vjere upaljen na toj velikoj svijeći oni podržavaju molitvama. Sada, u korizmi, dolaziti će na pobožnost križnog puta u župno dvorište i pratiti Isusa u njegovoj patnji.

Molimo zajedno svi ma blagoslovljeno korizmeno vrijeme i svetu pripremu za veliku svetkovinu Uskrsa.

Da mnogi mladi ljudi mogu prihvatiti Gospodinov poziv da posvete svoj život naviještanju evanđelja.

Zivimo u vremenu u kojem današnji mladi bivaju formirani ne za život, nego za uživanje. Kako ne nalaze smisao života u tome, često postaju ovisnici, kako bi svoju prazninu popunili. Nije im se lako otrgnuti od brojnih navezanosti i zarobljenosti. Hrabriji nastoje probiti sve okvire i tražiti smisao života, otkrivati prave vrijednosti, suočavajući se sa svim izazovima koji stoje pred njima. Nije lako postići nutarnju slobodu i tražiti put ostvarenja. Mladi ne žele živjeti promašeni život. U jednom susretu upitah ih usput: "Što mislite, koju je životnu lekciju najvažnije naučiti?" Za divno čudo dobio sam odmah odgovor: "Najvažnije je u životu naučiti ljubiti." Bio je to pravi odgovor, koji sam i očekivao.

Naučiti ljubiti može čovjek koji je hrabar križ prigrliti, s križem se suočavati s izazovima koje život donosi. Tu istinu Isus nudi: "Tko hoće za mnom, neka se odreće samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom." (Mk 8, 34) Mladi koji otkriju tajnu ljubavi u križu, postaju hrabri za život. Postaju sposobni otkriti Isusa, koji je izazov sa svojim pozivom, otkriti snagu križa, otkriti veličinu ljubavi u darivanju i žrtvovanju.

Da bi se to moglo, valja osvojiti svoju nutarnju slobodu i iz slobode djelovati i živjeti. Jer samo u školi križa uči se velikodušnosti i darivanju.

Nije dovoljno vjerovati da je Isus došao kao Bogočovjek, da je umro i uskrsnuo. Nego je potrebno imati povjerenja u Isusa, u onoga koji još nikoga nije prevario. Zove, ali putem križa. Slijedi me, ali putem žrtve i darivanja.

Istina, čuti Isusa mogu oni koji su stvorili nutarnju sposobnost slušanja srcem. Povjerovati Isusu mogu oni koji su hrabri zakoračiti u nesigurno, ali s povjerenjem u onoga koji jamči da je s nama u sve dane našega života (usp. Mt 28, 20). On nas nikada neće ostaviti, jedino mi smo u stanju zasjeniti njegovu prisutnost i njegovu blizinu.

Da bih mogao naviještati, trebam čuti njegovu riječ, povjerovati, usvojiti i izgraditi vlastito uvjerenje. I već time što sam ju usvojio, svjedočit ću, a onda i naviještati.

Zato molimo da svako mlado biće osvoji nutarnju slobodu, da hrabro zakorači u školu križa, da povjeruje Gospodinu, da otvori srce, kako bi ga čulo i poslušalo. I kada ljudi dožive mlado biće zahvaćeno Kristom, dožive izazov pred kojim stanu i dive se.

Nadbiskup Vinko kard. Puljić

Vjernici se raduju, a drugi sa zavišću promatraju, jer i oni traže smisao života, ali na krivom mjestu.

Ne smijemo zaboraviti da primjeri privlače. Mladi, koji nas slušaju kada im govorimo, odmah žele vidjeti na nama da je to vjerodostojno. Zato su mladi ispit savjesti nama starijima, koji se moramo pitati kakav im primjer dajemo, uočavaju li na nama našu opredijeljenost i oduševljenost Kristom i za Krista. Dok za mlade molimo da se ne boje odazvati Kristu i biti nositelji radosne vijesti u život, moramo im posvjedočiti da je to nama istinsko ispunjenje života.

Pastoralni djelatnici ubijeni tijekom 2013. godine

Agencija *Fides* početkom nove godine objavila je popis pastoralnih djelatnika koji su izgubili život na nasilan način tijekom 2013. godine, njih dvadeset i troje. Lako je primijetiti da se 2013. broj ubijenih gotovo udvostručio u odnosu na prethodnu, 2012. godinu, kada je život izgubilo 13-ero djelatnika.

Prema dostupnim podacima agencije *Fides*, tijekom 2013. godine ubijeno je 23-oje pastoralnih djelatnika: 20 svećenika (17 dijecezanskih i tri redovnička), jedna redovnica i dvoje laika.

Prema broju žrtava, vodeća je **Amerika – 15 ubijenih** pastoralnih djelatnika: Kolumbija 7, Meksiko 4, Brazil 1, Venezuela 1, Panama 1 i Haiti 1; potom **Afrika – troje ubijenih**: Tanzanija 1, Madagaskar i Nigerija po jedna; **Azija – tri ubijena**: Indija 1, Filipini 1 i Sirija 1 te u **Europi – dva ubijena djelatnika**: Italija 1 i Mađarska 1.

Ovdje donosimo popis ubijenih pastoralnih djelatnika, s najosnovnijim podacima.

Br.	Ime i prezime	Zemlja rod.	Zajednica	Mjesto i datum smrti
1.	José Francisco Vélez Echeverri	Kolumbija	Dijecezanski svećenik	Buga (Kolumbija) 16. 1. 2013.
2.	Luis Alfredo Suárez Salazar	Kolumbija	Dijecezanski svećenik	Ocaña (Kolumbija) 2. 2. 2013.
3.	José Ancizar Mejía Palomino	Kolumbija	Dijecezanski svećenik	Calda (Kolumbija) 2. 20. 2013.
4.	José Flores Preciado	Meksiko	Dijecezanski svećenik	Colima (Meksiko) 5. 2. 2013.
5.	Evarist Mushi	Tanzanija	Dijecezanski svećenik	Zanzibar (Tanzanija) 17. 2. 2013.
6.	José Ramón Mendoza	Venezuela	Dijecezanski svećenik	Iribarren (Venezuela) 17. 2. 2013.
7.	Dexter Condez	Filipini	Misionar laik	Boracay (Filipini) 22. 2. 2013.
8.	Michele Di Stefano	Italija	Dijecezanski svećenik	Ummari (Trapani, Italija) 25./26. 2. 2013.
9.	S. Marie Emmanuel Helesbeux	Francuska	Redovnica	Mandritsara (Madagaskar) 1. 3. 2013.
10.	Kochupuryil J. Thomas	Indija	Dijecezanski svećenik	Bangalore (Indija) 31. 3. / 1. 4. 2013.
11.	O. Richard E. Joyal	Kanada	Redovnik	Port-au-Prince (Haiti) 24. 4. 2013.
12.	José Antonio Bayona Valle	Kolumbija	Dijecezanski svećenik	Juan Mina (Kolumbija) 6. 5. 2013.
13.	O. François Murad	Sirija	Redovnik	Gassanieh (Sirija) 23. 6. 2013.
14.	Néstor Darío Buendía Martínez	Kolumbija	Dijecezanski svećenik	Los Cordobas (Kolumbija) 26. 6. 2013.
15.	O. Elvis Marcelino De Lima	Brazil	Redovnik	Fortaleza (Brazil) 13. 7. 2013.
16.	Ignacio Cortez Alvarez	Meksiko	Dijecezanski svećenik	Ensenada (Meksiko) 22. 7. 2013.
17.	András Szarvas	Mađarska	Dijecezanski svećenik	Cibakháza (Mađarska) 11. 9. 2013.
18.	Luis Bernardo Echeverri	Kolumbija	Dijecezanski svećenik	Roldanillo (Kolumbija) 27./28. 9. 2013.
19.	Héctor Fabio Cabrera	Kolumbija	Dijecezanski svećenik	Roldanillo (Kolumbija) 27./28. 09. 2013.
20.	Afra Martinelli	Italija	Misionarka laikinja	Ogwashi-Ukwu (Nigerija) 9. 10. 2013.
21.	Anibal Gomez	Španjolska	Dijecezanski svećenik	Colon (Panama) 30. 10. 2013.
22.	Hipólito Villalobos Lima	Meksiko	Dijecezanski svećenik	Ixhuatlán de Madero (Meksiko) 29. 11. 2013.
23.	Nicolás De la Cruz Martínez	Meksiko	Dijecezanski svećenik	Ixhuatlán de Madero (Meksiko) 29. 11. 2013.

Papa Franjo u podnevnom nagovoru na Misijsku nedjelju, 20. listopada 2013. reče: "Osjećamo blizinu sa svim misionarima i misionarkama koji toliko toga čine u tišini, bez buke, dajući svoj život." Na to smo pozvani svi, kao kršćani i katolici: jednostavno biti u blizini s misionarima i misionarkama, za njih moliti, a prema mogućnostima i materijalno pripomoći njihovo nesebično djelovanje.

MALI LOŠINJ - ĆUNSKI

Godišnja skupština PMD u RH

Kako i koliko je naša Crkva u prethodnoj godini ostvarivala misijski poziv u biskupijama, župama i različitim crkvenim zajednicama te kako nadalje unaprijediti misijski pastoral uvijek su središnje teme redovitih godišnjih skupština Nacionalnog vijeća Papinskih misijskih djela (PMD).

Ovogodišnja skupština održana je od 17. do 19. veljače 2014. u Malom Lošinj. U radu skupštine sudjelovali su nacionalni ravnatelj PMD-a u Republici Hrvatskoj vlč. Antun Štefan, nacionalni ravnatelj PMD-a u BiH don Ivan Štironja i dijecezanski ravnatelji PMD-a iz biskupija i nadbiskupija u Hrvatskoj.

Zajedništvo s misionarima u prenošenju evanđelja

Okupljanje sudionika započelo je u ponedjeljak 17. veljače, u večernjim satima, u župnoj crkvi sv. Nikole u Ćunskom. Svetu misu je predvodio krčki biskup mons. Valter Župan. Biskup je ravnatelj i okupljene vjernike potaknuo da uzor za svjedočenje evanđelja pronađu u apostolima koje je Isus poslao da naviještaju svim ljudima svijeta. "Misionari su danas zaduženi za širenje vjere u zemljama koje nisu tradicionalno kršćanske,

u kojima se kršćanstvo nije propovijedalo od samih početaka", rekao je biskup te pozvao sve vjernike da duhovno i materijalno pomognu rad misionara i Papinskih misijskih djela.

Utorak 18. veljače bio je predviđen za radni dio susreta. Na početku susreta okupljene je pozdravio krčki biskup mons. Valter Župan, domaćin susreta, a potom nacionalni ravnatelj PMD-a u Republici Hrvatskoj vlč. Antun Štefan. Biskupijski ravnatelji izvijestili su o tradicionalno mnogim i raznolikim misijskim događanjima u svojim (nad)biskupijama koja se osobito pripremaju za Svjetski dan misija i za Dan svetog djetinjstva.

U poslijepodnevnom satima sudionici su posjetiti Župu Mali Lošinj, gdje su okupljenim vjernicima svjedočili o misionarima, o njihovoj vjeri i ljubavi prema Kristu i o žaru kojim šire radostnu vijest. U svojoj propovijedi

mons. Župan je istaknuo "da mi kao vjernici imamo dužnost, ali i radost da evanđelje prenosimo drugima, osobito onamo gdje još nisu čuli za njega, ali isto tako i da pomažemo onima koji to čine molitvom i žrtvom, a prema mogućnostima i materijalno".

Naročito je istaknuo Župu Mali Lošinj i njezino veliko zalaganje za misije tijekom povijesti. Na kraju sv. mise vlč. Antun Štefan izrazio je zahvalu prisutnim vjernicima na molitvi i pomoći u misijskom radu. "Misionari su ljudi zaljubljeni u Isusa Krista, oni su iz ljubavi prema njemu krenuli u svijet i došli čovjeku koji nije njihove boje kože, jezika i običaja kako bi mu navijestili Spasitelja" – istaknuo je.

Rad skupštine završio je u srijedu 19. veljače, jutarnjom koncelebriranom misom u kapeli u Domu za duhovne susrete "Betanija" u Ćunskom.

Ines Sosa Meštrović

MOSTAR – POTOCI

Godišnja skupština PMD BiH

Generalna skupština Papinskih misijskih djela Bosne i Hercegovine već duži niz godina započinje u posljednji ponedjeljak mjeseca veljače. Tako je to bilo 24. veljače ove godine. Svetom Misom u 18 sati koju je, u mostarskoj katedrali, predvodio mons. Ratko Perić, biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj Trebinjsko-mrkanske biskupije, zamolili smo blagoslov Trojedinoga Boga i zagovor Božjih ugodnika na XIII. godišnju skupštinu PMD BiH. Koncelebriralo je desetak svećenika: generalni vikar hercegovačkih biskupija don Željko Majić, dvojica nacionalnih ravnatelja PMD: vlč. Antun Štefan iz Zagreba i don Ivan Štironja iz Sarajeva, četvorica dijecezanskih ravnatelja: mons. Vlado Lukenda (Banja Luka), don Tomislav Ljuban (Mostar), preč. Pavo Šekerija (Sarajevo) te don Josip Tadić (Vojna biskupija); misionar iz Tanzanije don Bernard Marijanović, dvojica svećenika u katedralnoj župi: mons. Ante Brajko i don Davor Berezovski te bolnički kapelan don Radoslav Zovko. Vjerničke klupe bile su dobro popunjene narodom.

Molitveni početak za misije i misionare

Na početku misnoga slavlja, sve je nazočne pozdravio biskup Ratko, predstavio nacionalne i dijecezanske ravnatelje, objasnio što su to Papinska misijska djela, čime se bave ti važni uredi na nacionalnoj i biskupijskoj razini, naglasio da svetu Misu koju slavi prikazuje za ravnatelje, njihove suradnike i misijske animatore, te najavio da će propovijed uputiti misionar don Bernard.

Propovjednik je vješto pleo svoju propovijed o misijama i povezivao s liturgijskim čitanjima, osobito evanđeoskim primjerom oca koji pred apostole dovodi svoga bolesnoga sina tražeći od njih lijeka. A kada oni ne uspijevaju pomoći, obraća se Isusu. Isus je izvor pomoći i za apostole i za slabu vjeru oca i za bolest sina njegova. Govoreći o smislu misionarskoga djelovanja, osobito je naglasio važnost molitve čiju poseb-

nu pomoć osjeća kao misionar do te mjere da je stavlja ispred svih drugih potrebnih stvari pa i onih nužnih materijalnih.

Kao uvodnu misao u Očenaš biskup je pozvao vjernike da mole za širenje Kraljevstva Božjega koje se ukazuje kao sol zemlje, kao zrno gorušičino, kao kvasac u tijestu. Sve se odvija na načelu rasta i napretka, uz Božju pomoć.

Na kraju svete Mise riječ zahvale biskupu Ratku, prisutnim svećenicima i propovjedniku, uputio je nacionalni ravnatelj PMD BiH. Zahvalio je i svim prisutnim vjernicima na njihovu sudioništvu kao i na onom što čine za PMD, za misije i misionare, zahvalio katedralnom zboru, koji je na čelu s don Nikom Luburićem, dirigentom, i s. Matejom Krešić, orguljašicom, predvodio liturgijsko pjevanje na ovoj svečanoj svetoj Misu. Naglasio je da misijska animacija nije nečija samovolja nego da je to ozbiljna zadaća koja se, kroz Papinska misijska djela, izvršava po nalogu samoga Isusa i njegove Crkve širom svijeta. Tako izvršavajući Isusovu volju vjernici potvrđuju svoju ljubav prema Isusu, prema Ocu nebeskomu, kao i prema majci Crkvi. Stoga je sve prisutne pozvao na svjedočenje te Isusove ljubavi koja se jednostavno očituje kroz molitvu, žrtvu a i materijalnu pomoć.

Izvešća i biskupovo predavanje o dokumentu „Ad gentes“

Radni dio skupštine održan je 25. veljače u Caritasovoj kući susreta „Emaus“ u Potocima kod Mostara. Skupština je započela molitvom te pozdravima dvojice nacionalnih ravnatelja. Redala su se pastoralna i financijska izvješća koja je svaki pojedini dijecezanski ravnatelj podnio nakon izvješća nacionalnog ravnatelja PMD BiH. Popodnevni rad je započeo susretom s biskupom Ratkom koji je održao predavanje o važnom misijskom dokumentu „Ad gentes“, o doktrinarnim načelima misijske djelatnosti.

Naglasio je važnost misijskoga poslanja Crkve koja obuhvaća sve

ljude. Zato Crkva poslana od Presvetoga Trojstva, kao znak i oruđe, živi svoju vezu s Kristom i širi njegovu poruku spasenja propovijedajući evanđelje i zasađujući Crkvu u institucionalnom pogledu.

Nakon susreta s biskupom, članovi su Skupštine nastavili svoj rad do večernjih sati. Istaknuta je potreba još jačega promicanja i upoznavanja vjernika sa sva četiri Papinska misijska djela (Djelo za širenje vjere, D. Svetoga djetinjstva, D. Svetoga Petra ap. i Misijska zajednica) kroz redoviti misijski pastoral u kojemu puno mogu pomoći misijske zajednice odnosno misijski animatori po župama. Posebno je naglašeno mjesto vjernika laika u misijskom pastoralu Crkve. Uključivanje laika je ujedno i put rasta svijesti i brige za Crkvu koja čuva vertikalnu svojih vjernika i ujedno ih uči i poziva na međusobno horizontalno povezivanje i življenje Evanđelja.

Skupština je završila cjelodnevni misijsko-animacijskim programom 26. veljače i na kraju koncelebriranom svetom Misom koju je predvodio generalni vikar don Željko Majić u župnoj crkvi Presvetoga Srca Isusova u Potocima.

(PMD BiH)

POTOCI

Misijsko-animacijski susret

U sklopu Godišnje skupštine Papinskih misijskih djela BiH koja je održana u Caritasovoj kući susreta „Emaus“ u Potocima kod Mostara upriličen je 26. veljače misijsko-animacijski susret. Nacionalnim i dijecezanskim ravnateljima PMD pridružili su se: misionar iz Tanzanije don Bernard Marijanović, misionari povratnici: don Marko Kutleša, fra Ferdo Boban, don Drago Bevanda, s. Andrea Bulut i s. Samuela Bešker, te sestre Majke Terezije – *Misionarke ljubavi* iz Banja Luke: s. Michala, s. Nelsia, s. Alodina i s. Maria Kolbe. Nakon predstavljanja, prisutni su izmijenili svoja iskustva koja zasigurno mogu poslužiti u misijsko-pastoralnom djelovanju na ovim našim prostorima i koja mogu biti na pomoć u radu s misijskim zajednicama.

U poslijepodnevnim satima spomenuti su se sastali s misijskim animatorima, koji su stigli iz nekoliko župa Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske biskupije. Don Ivan je pozdravio sve prisutne i predstavio. Zamolio je animatore da predstave svoje župe iz kojih dolaze. Redale su se župe iz Mostara: Marija Majka Crkve – Katedrala, Sv. Ivan ap. i ev., Sv. Petar i Pavao. Potom ostale župe: Aladinići, Blagaj-Buna, Dračevo, Humac, Stolac,

Kočerin, Potoci, Studenci i Tomislavgrad.

Potom je pozvao vlč. Antuna Štefana, nacionalnog ravnatelja PMD RH da progovori o djelovanju misijskih zajednica po župama u RH, da kaže koju riječ iz svoga osamnaest-godišnjeg iskustva u Beninu. Vlč. Štefan je naglasio da ljubav prema Isusu i prema Crkvi jednostavno rađa ljubav prema misijama i prema življenju evanđelja. Misijski animator je misionar koji je svjestan Isusova poslanja i poslanja Crkve. Naglasio je da djelovanje misijske zajednice nije ništa posebno i ništa teško. Misijski pastoral i djelovanje misijske zajednice jednostavno je dio župnih aktivnosti koje se provode u jednoj župi pod vodstvom župnika i njihovih suradnika. Stoga je pozvao sve prisutne da kršćanskim svjedočanstvom nastave tamo gdje su stali brojni hrabri djelatnici i svjedoci vjere Crkve u BiH.

Iskustva misionara i misionarki

Usljedilo je iznošenje iskustava. Redala su se vrlo zanimljiva i vrlo dir-

ljiva sjećanja i iskustva naših misionara i misionarki. Bilo je to, kako rekoše neki sudionici, istinsko obogaćenje i osvježenje kao i poziv na razmišljanje. Osobito su bila upečatljiva iskustva Misionarki ljubavi, sestara Majke Terezije. Među ostalim, naglasile su dvosatnu molitvu i razmatranje odmah na početku dana - rano ujutro, prije doručka

i prije bilo kakva posla. Molitvom, i to podužom, započinje se i završava dan. Molitva i klanjanje Presvetomu, izvor su iz kojega se crpi snaga za življenje i djelovanje. Zanimljivo je bilo slušati o njihovu povjerenju u Božju Providnost od koje dobivaju svaku pomoć i hranu za sebe, za bolesnike i siromahe, kao i o njihovoj neovisnosti o ovozemaljskim dobrima kao što su mobiteli, kompjutori, portali, televizori, strojevi za pranje..., one to jednostavno ništa nemaju, niti koriste. Na don Ivanovo pitanje, nije li im teško u današnjem svijetu bez tih pomagala, najmlađa sestra među njima (1982. godišće), jednostavno je odgovorila: to nisu poteškoće nego blagoslovi. I animatori su imali prigodu postaviti pitanja na koja su dobili odgovore.

Sвета Misa, kruna susreta

Usljedio je svečano misno slavlje u župnoj crkvi Presvetoga Srca Isusova koju je predvodio don Željko Majić, generalni vikar Hercegovačkih biskupija u koncelebraciji s desetak svećenika. Na početku Mise sve je prisutne pozdravio župnik don Josip Galić, izrazivši radost zbog događaja koji se odvija u župi Potoci, a predvoditelj misnoga slavlja pozdrave i blagoslove mjesnoga biskupa msgr. Ratka Perića koji se toga dana nalazio u Banja Luci na

zajedničkom zasjedanju biskupa BK BiH i HBK.

Don Željko je u svojoj propovijedi, počevši od pojedinačnih doživljaja misija, upriličio dva puta misijskoga djelovanja u kojima se ostvaruju Zapovijedi Ljubavi prema Bogu i prema čovjeku. No, problem bi mogao nastati kada bi se jednome vidu davala veća vrijednost od drugoga: solidarnosti u teškim životnim potrebama pred navještajem ili obrnuto. Stoga je i naglasio potrebu prožimanja posluživši se s izrazom pape Benedikta XVI.: evanđeosko promicanje ljudskoga dostojanstva. Navještanje i evangelizacija nije, niti smije biti, govor s lijepo uređenoga mramornoga ambona u kojem studen mramora kao da zahvaća i samoga navjestitelja nego navjestitelj mora postati ambon Crkve i Krista Gospodina s kojega i po kojem Riječ spasenja odjekuje u cijelomu svijetu. Na kraju propovijedi izrazio je poštovanje i zahvalnost svim misionarima - kojih je iz Crkve u Hrvata danas u misijskim zemljama oko 90, ravnateljima nacionalnih i dijecezanskih uprava PMD, svim animatorima te župljanima župe Srca Isusova na čelu sa župnikom don Josipom.

Na kraju misnoga slavlja svima je zahvalio nacionalni ravnatelj PMD BiH te naglasio važnost suradnje

svih članova Crkve, od biskupa do posljednjeg vjernika, u misijskom poslanju koje je nezaobilazno u našem svakodnevnom kršćanskom svjedočenju. Posebno je zahvalio zboru mladih župe Potoci koji su predvodili liturgijsko pjevanje kao i svim župljanima za sve što čine za Papinska misijska djela, za misije i misionare. Zaželio je svima da budu veliki kao Isus, a sudionike misijsko-animacijskog susreta pozvao je na plenarnu sjednicu u „Emaus“ gdje su XIII. godišnja skupština PMD BiH, kao i Prvi Misijsko-animacijski susret službeno završeni. (PMD BiH)

KOTORIBA

Doletjele Božje ovčice

Vođeći se mišlju majke Terezije da je potrebno u svijetu učiniti nešto više, ne čekajući vođe, već djelujući sami – od čovjeka čovjeku, mali su prvopričesnici kotoripske župe u nedjelju 26. siječnja 2014., bili glavni izvodači na prvoj misijskoj priredbi održanoj u župnoj crkvi sedam žalosti Blažene Djevice Marije i Svetog križa.

Zahvaljujući nedavno osnovanoj misijskoj skupini „Božja ovčica“, koja ima osam stalnih članova, ali i

mnoštvu suradnika otvorenih za suradnju i pomoć, prvopričesnici su se lani u prosincu aktivno uključili u misijske aktivnosti. Na redovitim sastancima tako se razgovorom o misionarima koji pomažu njihovim vršnjacima u dalekom svijetu, molitvom za misije, zatim skupljajući darove koji će donijeti pomoć i kap veselja kojoj siromašnoj djevojčici ili dječaku u dalekim zemljama nastoji probuditi i produbiti svijest malenih o potrebi zajedničkog djelo-

vanja svakoga od nas u nastojanju da učinimo svakodnevnicu malo boljom.

Te su početne misijske aktivnosti prvopričesnici zao-kružili priredbom na kojoj su recitali i čitali stihove i misli raznih poznatih misionara, u čemu su se pred publikom izmjenjivali s članicama misijske skupine. Zajedništvu priredbe su uvelike pridonijeli i članovi župnog zbora, koji su uz vesele članove zbora mladih, kao i uz mnoštvo djece koja iz nedjelje u nedjelju svojim pjevanjem uveličavaju jutarnje svete mise,

izveli pjesme koje govore o misionarskom djelovanju svakoga od nas u ovom svijetu.

Aktivnosti misijske skupine nastavit će se tijekom cijele godine, nizom raznolikih događaja koje u suradnji sa župnikom i ostalim vjernicima Župe Kotoriba pripremaju, svjedočeći tako da je Krist, stojeći na žalu, zaista izgovorio ime svakoga od nas te nas pozvao na svjedočenje njegove ljubavi i radosti svakom čovjeku kojeg na svojem životnom putu susretne.

D. Šarek

ĐAKOVO

Misijska izložba u prigodi Dana života

U prostorijama Nadbiskupijskoga misijskog centra u Đakovu otvorena je 8. veljače misijska izložba u prigodi Dana života. Izložbu su postavile Obiteljska i Misijska skupina Župe svih svetih Đakovo, a prikazale su radove djece đakovačkih dječjih vrtića i osnovnih škola.

Nakon pozdrava voditeljice Obiteljske skupine Božene Kelava slijedio je nastup djece – učenika 4. b razreda OŠ-a V. Nazora iz Đakova, s prigodnim programom koji su s njima uvježbale učiteljica Lidija Štenc i vjeroučiteljica Marica Mandarić. "Obitelj je mala kućna Crkva" – poručila su nam djeca i nastavila: "Jutarnja molitva je zagovorna, a večernja zahvalnica za sve ono što nam je Bog toga dana dao." "Moja obitelj je mala kućna Crkva, od četiri člana" – predstavila je svoju obitelj jedna djevojčica iz 4. b razreda.

Župnik i domaćin vlč. Tomislav Čorluka ukazao je na poruku *Nadati se protiv svake nade* krčkoga biskupa Valtera Župana, predsjednika Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za

život i obitelj, koju je uputio u prigodi Dana života. Rekao je kako su upravo djeca radost starijima, ali je danas u našoj domovini vrlo sumorno ozračje. "Mladi odlaze iz zemlje i više se ne vraćaju. U svijetu se mnoge organizacije bore protiv života, žele da budemo kontrolirani i da nas bude manje na Zemlji", naglasio je župnik Čorluka. U siječnju 2014. u Župi svih svetih u Đakovu bilo je čak 29 sprovoda i 11 krštenja te je izrazio nadu kako se taj negativan trend neće nastaviti. "Danas je kršteno jedno dijete i radujemo se životu", nastavio je župnik i dodao kako su djeca u Africi radosna, iako su siromašna, "ona se bore za život i raduju se životu, ona se nadaju. Želim da se nadate protiv svake nade i onda kada izgleda sve pesimistično", poručio je župnik Čorluka okupljenima.

Voditeljica Nadbiskupijskoga misijskog ureda s. Ignacija Ribinski je nakon župnikovog obraćanja prisutnima rekla: "Zahvaljujući vama, ta su djeca osjetila što je kruh, što je škola – 300 djece se raduje. Isto tako

se pet svećenika svaki dan na sv. misi sjeti Đakova", zahvalila je s. Ignacija svim podupirateljima misija, i mladima i starijima.

Na izložbi je prikazano mnoštvo dječjih likovnih i literarnih radova, a ponuđene su na prodaju u korist misija različite rukotvorine koje izrađuju djeca i odrasli u svojim misijskim skupinama Župe svih svetih Đakovo. Najmlađa posjetiteljica je bila Paula Bešlić, koja ima samo sedam mjeseci, a koju je majka donijela na izložbu. Ona je svojim osmijehom razveselila sve nazočne, kao da nam poručuje da se radujemo životu.

Sanja Rogoz-Šola

Slavlje na afrički način

Dječak koji ne vidi samo u školi

Ujutro dođe jedan momčić. Tuži se da ne vidi u školi. Gdje god se nalazio, čak i u polumraku, vidi sasvim lijepo čitati, a u školi uopće ne vidi. Uvjerio i roditelje da je to tako. Zapravo, to je već odavno provjereni "štos", koji sam i ranije čuo kod drugih. Kad đaci ne uče kako treba i kada procijene da će propasti, da bi se opravdali, izmisle tu smicalicu da u školi ne vide, iako drugdje vide izvrsno. Kako se to izvrsno dobro uklapa u afričko poimanje života, roditelji povjeruju u te priče svoje djece, pa ih vode šarlatanima koji će ih "izliječiti" bilo molitvom, bilo čarolijom. A sve se plaća. I skupo se plaća! Momka smo korili blagim riječima i savjetovali mu da ne glumi i ne vara badava roditelje, nego da se ozbiljno posveti učenju. "Ne foliraj!" rekoh mu na kraju.

Svadba u Mushindjiju

U osam sati ujutro stižemo u Mushindji. U naselju je mnogo lju-

di. Ima i stranaca koji prodaju svašta, od odjeće kričavih boja do razna neukusnog plastičnog nakita. Ovdje se sprema veliko slavlje. Ženi se vjeroučitelj. "Momak" ima već 60 godina. Prva žena mu je umrla prije tri godine. Sada je našao drugu, koja je od njega mlađa 18 godina. Danas će se crkveno vjenčati. Malo prije deset sati udosmo u kapelu. Po običaju, prvo je priprava za ispovijed, zatim ispovijed, pa sveta misa. U maloj kapelici naguralo se toliko ljudi da se ni maknuti ne može. Uvijek ih nagovaram da ranije počnemo svetu misu, dok je još svježije, jer je oko podne nepodnošljiva vrućina, ali oni slijede svoj ritam. Sveta misa počinje u Africi kad se ispune dva uvjeta: kad stigne svećenik i kad se ljudi okupe. Ja obično dođem dosta rano, ali njima se ne žuri, posebno nedjeljom. Neki se sjete tek u nedjelju ujutro da se trebaju okupati i oprati rublje. Čekamo mladoženju. Svi su tu, a njega još nema. U toj općoj gužvi, "u žaru borbe" zaboravio se okupati, pa se neposredno prije svete mise sjetio

DR KONGO – Fra Stojan Zrno

da nije pristojno da mladoženja bude prljav. Otišao je na rijeku, a mi smo ga svi morali čekati, jer bez njega danas nismo mogli početi. Za to vrijeme pjevači su otpjevali mnogo "uvodnih" pjesama i dobro se oznojili.

Bombon, velik svadbeni dar

Djeca znaju da će danas dobiti bombona. Okupila se sva, i naša katolička, a i sva druga iz naselja. Čekajući mladoženju, rekoh animatoru da im odmah podijelimo bombone i da uputimo kući svu onu djecu koja nisu naše vjere, da nam ne smetaju u toj tijesnoj, danas zaista pretijesnoj kapelici. Kapelica je napravljena prije sedamdeset godina, kad je ovdje bilo vrlo malo kršćana, tek nekoliko belgijskih obitelji. Domaći ljudi još nisu bili prihvatili vjeru u Isusa Krista. Danas više nema Belgijanaca, ali domaći ljudi se krste sve više, pa nam je kapela premalena. Za svetu pričest bijaše ih dvadeset petero. Zidovi su se tresli od glazbe i poklika, posebno kad su mladenci davali obećanja. Sveta misa

završila je tek u 13 sati. Vani sunce prži, a svi ljudi prate mladence do hladovine ispod visokih bambusa. Pjevači i svirači stvaraju veliku buku, a iznad njih, na samom vrhu svakog bambusa neke male ptice savile su stotine gnijezda i ujedinile se u pjesmi s ljudima. Svi su u pokretu, pjevaju, plešu, vrište, a malo dalje djeca u prašini izvode svoje igre. Tu su i koze, psi, patke, svinje, kokoši... Svatko se želi okoristiti ovim slavljem. Radost je sveopća.

Svadba na afrički način

Na drugom kraju, u improviziranoj kuhinji, vrijedne žene pripremaju jelo. Budući da je nemoguće svima istodobno poslužiti jelo, ručat će se u skupinama. Prvo će jesti oni s najviše časti, a to smo danas mi: animator Jean-Marie, vjeroučitelj William, koji nadgleda sva sela, i ja. Zatim dolaze gosti koji su stigli izdaleka i na kraju domaći ljudi. Danas će mesa biti dovoljno za sve, jer je slavlje palo u pravo vrijeme. Jučer je bilo klanje goveda na farmi. Kada se svi najedu, ponudit će ljudima smrdljivu rakiju *lutuku*. Čim pojedemo, veli mi animator da bi dobro bilo da pođemo dalje, kako bi svatovi mogli "slobodno" slaviti, jer se mnogi ustručavaju piti *lutuku* pred nama. Ustajemo, pozdravljamo ljude onako sve skupa i odlazimo. Crni oblaci se primiču. Odjednom poče

strašan pljusak. Pokvariše se brisači na autu. Vozim puževim hodom, jer ne vidim ništa. Osjećam se kao kokoš u noćnoj šetnji!

Životna priča dječaka Jetua (čitaj: džetua)

Nikada još nisam čuo za takvo ime. Tako se zove jedan mališan od desetak godina koji već više od mjesec dana stanuje kod animatora Jean-Marieja. Jednoga dana mali Jetu lutao je po Kimpangi od kuće do kuće tražeći hranu, jer ga je uhvatila glad. Animator ga je susreo na ulici i poveo ga svojoj kući. Jetu mu je ispričao svoju životnu priču. Majka ga je na prolazu kroz Kimpangu istjerala iz vlaka, jer je mališan *mulozi*, tj. zli, koji donosi bolest, smrt i svaku drugu nevolju. Ovdje u nas svaka nevolja ili žalost ima svoj uzrok u opakom čovjeku. Ako se netko razboli, to je zato što mu je zli čovjek poslao bolest. Ako tko umre, neki zao čovjek ga je ubio. U nas ovdje u Kimpangi obično osumnjiče starog muškarca ili staru ženu. Vrlo je rijedak slučaj da će mladog i dobrostojećeg čovjeka proglasiti da je *mulozi*. Ali u pokrajini Kasaji, koja je sjeverno od nas, čest je slučaj da je dijete *mulozi*. Takvu djecu roditelji odbace i ona žive na ulici. Budući da od ranog djetinjstva nisu iskusila čak ni ljubav svojih najbližih, takva onda

kad odrastu postanu divlja, agresivna i spremna na svako zlo. To je za ljude dokaz da su optužbe istinite. Takvo jedno dijete je i Jetu. Otac mu se razbolio i vječnik je rekao da je za bolest kriv Jetu. Zato su roditelji odlučili da ga treba odvesti nekamo daleko i ostaviti ga. Dječak je sigurno mnogo trpio u djetinjstvu, jer je vrlo nesocijalan. Ne zna se ni igrati s ostalom djecom. Uvijek se drži postrani. Vidi se da nije ni jeo redovno, jer ne zna za vrijeme ručka ni večere.

Animator ga je upisao u školu da se malo suživi s ostalom djecom. Svako jutro s ostalom djecom dođe i na svetu misu. Iako su ga se mnogi bojali u početku, kad se pojavio – jer tko zna, opreza nikad dosta, možda je stvarno *mulozi* – ljudi su se pomalo na njega priviknuli. Počeo se i igrati s djecom, ali se često, još uvijek, držao postrani. Pomogao sam animatoru da mu kupi odjeću i da ga hrani malo bolje. Koliko se takve djece zauvijek izgubi jer roditelji povjeruju vječniku da svako zlo dolazi od njih. Animatorova vjera u Isusa Krsta spasiće Jetua od bijede, i duhovne i materijalne. Zato se Jetu stalno blaženo smješka. Kako čovjek može biti zao ili zatucan da vjeruje da se iza toga blaženog Jetuova smješka krije *mulozi*, koji samo radi na tome da drugima nanese zlo, posebno svojim roditeljima?

Sveti Justin de Jacobis

Život za etiopske kršćane

Tko sam ja? Običan rimski kršćanin koji voli etiopske kršćane više nego vlastitu braću, više nego svoju majku." Time je pokazao bratstvo i predanje onima kojima je poslan.

Premda je radio na obrazovanju domaćeg svećenstva, na evangelizaciji gradova, ipak je više volio udaljena seoska i siromašna mjesta, u kojima se obično nalaze najsiromašniji. S obzirom na to da je volio biti putujući misionar, uvijek je imao svoj pastirski štap za hodanje. Znao je spavati u špiljama, živjeti s pastirima i njihovim stadom.

Postao je toliko slavan da je knez Ubié čuo za njega i dao mu posebnu dozvolu da ostane u Etiopiji. "Svida mi se taj misionar", rekao je knez. "Kad bi svi bili poput njega... Htio bih ispuniti Etiopiju ljudima poput njega." Knez je povjerio Justinu brigu da zamoli aleksandrijskog patrijarha za imenovanje jednog biskupa za pravoslavnu crkvu u Etiopiji. No upravo će taj mladi biskup Abuna Salama (otac mira) poslan iz Aleksandrije biti ljubomoran na uspjeh Abune Yakoba (Justin de Jacobis). Taj biskup je zahtijevao od novog vladara – negusa Teodora II. da izbaci Justina iz zemlje. Kardinal Guglielmo Massaia je morao tajno zarediti Justina za biskupa. No Justin je bio uhvaćen i izbačen iz zemlje i proveo pet godina sužanjstva. Više puta se ponovno vraćao. Trpio je glad, žeđ i zatvor. Ostao je neumoran misionar, koji je predao svoj život Gospodaru žetve kao vjeran sluga. Na putu prema svojoj misiji u Halajju nije odustao zbog velikog umora. Umro je u Zuli, u Eritreji, 31. srpnja 1860., predavši svoj duh Nebeskom Ocu. Papa Pavao VI. proglasio ga je svetim 26. listopada 1975.

Kao što nam pokazuje ovaj kratki životopis sv. Justina, među misionarima i običnim kršćanima uvijek se nađu oni koji su prihvaćeni i od državne vlasti zbog dobrote kojom zrače i kojom djeluju prema svakom čovjeku, stvorenu na sliku Božju. No stalni problem Kristovih vjernika nalazi se u činjenici da često djeluju jedni protiv drugih, i posljedično protiv Kristova evanđelja. Umjesto da budemo graditelji mira, p/ostajemo razoritelji tog mira, sloge i jedinstva Kristove Crkve. No Bog daje uvijek dovoljno snage svojim miljenicima da ustraju do kraja. Sv. Justin ostaje živi primjer služenja Bogu u braći i sestrama sve do zadnjeg daha.

Vlč. Odilon Singbo

Justin je rođen 9. listopada 1800. u malom selu San Fele, na jugu Italije. Bio je sedmo od četrnaestero djece roditelja Giovannija Battiste de Jacobisa i Marije Giuseppine Muccie. S osamnaest godina Justin ulazi u misijsku družbu lazarista. Za svećenika je zaređen 12. lipnja 1824. Prvih petnaest godina svog svećeništva služio je u svojoj domovini.

Temeljni zaokret njegova života dogodio se u susretu s ocem Giussepeom Sapetom, misionarom lazaristom koji se tada vratio iz Etiopije. Otac Giuseppe mu je predložio mogućnost odlaska u Afriku. "Ako mi dozvoli moj poglavar, rado ću", odvratio je Justin. Imenovan je apostolskim prefektom Abesinije i 24. svibnja 1839. otišao u Etiopiju. Smjestio se u Adwi. Uvijek je bio odjeven poput etiopskih redovnika. Odmah je počeo učiti dva nezaobilazna jezika: geez, koji je tada bio liturgijski jezik i amharski, jezik kojim su se ljudi najviše služili.

Njegovao je dobre odnose prema domaćem svećenstvu, redovnicima i laicima. Zato je uživao simpatiju ljudi. Jednog dana pozvala ga je zajednica pravoslavnih svećenika. On im je rekao: "Ako želite da ostanem s vama, ostat ću. Ako želite da odem, otići ću. Ako želite da slavim svetu misu, slaviti ću. Ako ne želite, neću slaviti. Ako želite da propovijedam, propovijedat ću. Ako ne želite da propovijedam, neću propovijedati.

darovatelji

ZA MISIJE I MISIONARE:

Sestre Klarise, Brestovsko 200 KM * mons. Mato Zovkić, Sarajevo 6 KM * djeca iz Rodoča Mostar sa s. Anom Marić 460 KM * da-

rovatelji iz Srednje Slatine: Ana Zubak 80 EUR * Bono Mandić 70 EUR * Marko Kuprešak 50 EUR * Marinko Mandić 100 EUR * Jozo Mandić 100 EUR i Nikola Mandić 100 EUR * preč. Mijo Nikolić, Sarajevo 200 KM * T. K., Vogošća 30 KM * Ruža Marić, Sarajevo 53 KM * Hrvoje Lovrić, Mostar 20 KM * Slaven Kožul, Široki Brijeg 100 KM * Ana Didak, Karaula 50 KM * župa Kopanice 50 EUR * mons. Mato Janjić, Travnik 100 KM * župa Vinica 30 KM * OŠ Čitluk od 1-6. razreda sa vjeroučiteljem Željkom Bušićem 550 KM, 102 KN, i 14 EUR * darovatelji župe Bezgrešno Začete BDM, Zenica: Jela Dujmović 50 KM * Anka Rosić 50 KM i Jelka Ivekić 50 KM * Ivica Zeljko, Široki Brijeg 26 KM v don Ivo Šutalo, Studenci 50 KM * B. M. I., Sarajevo 100 KM * Marin Kordić 150 KM * Ljubica Jelić, Široki Brijeg 30 KM * župa Marija Majka Crkve, Garevac 128 KM * Lucija Vidošević, Vitez 16 KM * Mario Pištelek 300 kn * Ante Perković 150 kn * Župa Krapinske Toplice 200 kn + 80 kn + 120 kn + 100 kn * Sanela Kučar 100 kn * Ankica Udiljak 200 kn * Josip Jelić 150 kn * Sanja Tomić 300 kn * Zdravka Lovrić 50 kn * Željka i Josip Lončar 100 kn * Romana Satinović 100 kn * N. N. 2.500 kn * Kristina Filipov 50 kn * N. N. 300 kn * Dubravka Trgovac 50 kn * Pazinski Kolegij-Klasična gimnazija 100 kn * Veronika Valičević 80 kn * Mirna Pošćić 100 kn * Profi Mix 100 kn * Eduard Palić 95 kn * Goran Šipek 50 kn * Juraj Brajnović 200 kn * Ružica Tandarić 100 kn * Katja Antić 70 kn * Zoja Zubičić 50 kn * N. N. 50 kn * Božidar Škarec 90 kn * Mario Preden 700 kn * Marija Sučić 100 kn * Dominika Papić Kučić 100 kn * Jelena Kučić 300 kn * Dalibor Štifanić 200 kn * Ante Juričević Sudac 400 kn * Andrea Benzan 200 kn * Mate Čobrnič 1.000 kn * Ivica Lulić 150 kn * N. N. 100 kn * Župa Navještenja BDM, Velika Gorica 5.680 kn * Župa sv. Franjo Asiški, Gradište 8.000 kn * Župa bl. Alojzija Štepinca, Koprivnica 13.015 kn * N. N. 110 kn * N. N. 350 kn * Ivo Anić 100 EUR * Ninoslav Gašević 100 kn * Gordana Radošević 50 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPO TREBNIJE:

Ivo Ivešić, Donja Golubinja 40 KM * s. N. N., Sarajevo 24 KM * Ivan i Anda Vrdoljak, Bila 30 KM * zajednica „Emanuel“, Grude 270 KM * Toni Radić, Ljubuški 20 KM * N. N. 400 kn * Josip Kordić 100 kn * Jasna Leko 300 kn * Blaško Kivić 200 kn * Branko Dragojević 300 kn * Božena Klepić Hećimović 300 kn * Darovatelji preko o. Drage Kolimbatovića 4.600 kn * Jasna Leko 300 kn * Pero Petanjak 100 kn * Željka Vodopija 200 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * Nada Alfirev 100 kn * Pave Rađonić 300 kn * Marija Smoljo 100 kn * Gordana Šižgorić 100 kn + 100 kn * Milka Brunec 200 kn * Vera Čargonja 200 kn * Nada Gašparović 100 kn * Roko Serdarević 50 kn * Stjepan Maloic 500 kn * Gordana Radošević 50 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Djeca župe Stup-Sarajevo 400 KM * župa Presv. Srca Isusova, Brčko 580 KM * župa Breške 676 KM * Ruža Perić, Kiseljak 11 KM * Ivan Cvjetković, Kiseljak 11 KM * župa Sv. Ante Pad., Boće 1.008 KM * 278,20 KN, 298,14 EUR i 210 CHF * M. G., Sarajevo 40,35 KM * učenici OŠ Ivana Mažuranića, Tomislavgrad sa vjeroučiteljicom Kristinom, 1.318,50 KM * Štefica Šemovec 100

kn * Laboratorij Opće bolnice Gospić 100 kn * Župa Babina Greda 2.020 kn * Župa sv. Franje Asiškog, Pehlin 200 kn * Stjepan Kozelka 50 kn * Mali misionari OŠ Maria Martinolića, Mali Lošinj 2.430 kn * Milan Šijan 200 kn * Župa Gola 438 kn * Župa Rogoznica 1.280 kn * Župa sv. Marije Magdalene, Krnica 300 kn * Župa Murter 4.000 kn * Serdo Kolega 150 kn * Župa Ludbreg 3.518 kn * Nada Hrga 300 kn * Tomislav Majerić 328 kn * Pazinski Kolegij-Klasična gimnazija 100 kn * Marija Nikolić 50 kn * Župa sv. Ivan Zelina 2.046 kn * Župa Kotoriba 1.080 kn * Davor i Darko Topalović 400 kn * Ljerka Berković 40 kn * Tomislav Skroza 100 kn * Silvestra Kolega 200 kn * Sanja Nikčević 500 kn * Župa Kaštel Stari 2.119 kn * Župa Retkovec i Prijatelji Malog Isusa 4.130 kn * Pjevači Betlehemske zvijezde, Gračani 877 kn + 10 EUR * Pjevači Betlehemske zvijezde župe Navještenja BDM, Vel. Gorica 6.770 kn * Djeca iz župe Remete 135 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEČENIKA U MISIJAMA:

T. K., Vogošća 25 KM * Benedikt Pehar, 100 KM * Maja Popović 150 kn * Ankica Leko 200 kn * Anka Lončar 100 kn * Ljubica Šijaković 200 kn * Župa Murter 500 EUR * Nikola Črnković 100 EUR * Antonija Hristov 800 kn * Župa Navještenja BDM, Velika Gorica 6.600 kn * Gordana Šižgorić 50 kn * Obitelj Zlencić Bakota 200 kn

ZA GLADNU DJECU:

J. E., Sarajevo, 17 KM * Branko Hrkač, Široki Brijeg 50 KM * Ana Lagetar Grabmeier, Njemačka * preč. Anto Stjepić, Par Selo 50 KM * Blažena Bogdan, Banja Luka 50 KM * Irena Šimić, Humac 30 KM * Juraj Pažin, Stolac 50 KM * župa Rotimlja 1.650 KM * Gordana Uglešić 500 kn * Štefica Himmelreich 100 kn * Marinko Hudolin 200 kn * Josip Marko Rajčić 40 kn * Božidar Ravenščak 300 kn * Katarina Mišić 500 kn * Milijana Škarica 10.000 kn * Ana Beloglavec 200 kn * Slavka Kopačin 200 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Župa Presv. Srca Isusova, Sarajevo 125 EUR, 40 CHF, 200 KN i 1.440 KM * Mirjana Mikulić 200 KM * Ivanka Doko, Čitluk 25 KM * Kamping d.o.o., Vitez 50 KM * Senka Dominiković 100 kn + 100 kn * Verica Grbić 250 kn * Stevo Horvat 100 kn * Župa Murter 11.500 kn + 700 EUR * Društvo Prijatelja Malog Isusa 800 kn * Biserka Zorbas 100 kn * Grgur Drozdek 60 kn * Sonja Kovačević 400 kn * Jerko Šantić 770 kn * Ivica Kapitanović 100 EUR * Iva Soljo 200 kn * Obitelj Babić 100 EUR * Župa Navještenja BDM, Velika Gorica 1.000 kn + 250 EUR * Župa Baldekin, Šibenik 11.660 EUR * OŠ Skradin 1.500 kn * Društvo Naša djeca, Šibenik 5.500 kn * Župa Vidici, Šibenik 330 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KONGU:

Ankica Jurić 50 KM * s. Judita Baljkaš, Banja Luka 150 KM * Nikola Tomkić 250 kn * Željka Nžić 50 kn * Marin Babić 200 kn * Stana Prškalo 150 kn * Krešimir Gačina 200 kn * Dario Časar 100 kn * Ivan Ivanković 379 kn * Siniša Hajsok 20 kn * Ivanka Radošević 100 kn * Blaško Kivić 100 kn * Mira Nothig 100 kn * Ivan Vičić 100 kn * Ivka Nedić 50 kn * Antun Kenda 100 kn * Mladen Crmeković 100 kn * Patricia Opeka 100 kn * Kata Sabelja 100 kn * Lidija Petrač 70 kn * N. N. 100 EUR * N. N. 100 kn * Spomenka Mandić 200 kn * Matija Knežević 50 EUR + 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Iva Milčević 150 kn * Dušanka Tadić 50 kn * Kristina Jurković 200 kn * Ružica Raspudić 200 kn * Kristina Jurković 200 kn * Slavica Bilandžić 100 kn * Božena Matanović 400 EUR * N. N. 300 kn * Marija Rudančić 100 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Lucija Dančević Sočak 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

N. N. 100 kn * Romano Tripalo 150 kn * Olivija Vrankić 500 kn * N. N. 500 kn * Milan Čogelja 50 kn * Vice Marušić 200 kn * Igor Pivac 500 kn * Nada Jović 100 kn * Dragica Majetić 200 kn * Katarina Vajdoher 200 kn * Obitelj Zlencić 200

kn * Ruška Krstanović 50 EUR * Smiljka Mioč 35 EUR * Franjo Bagarić 50 EUR * Ilija i Blaža Bagarić 20 EUR * Dragica Bagarić 15 EUR * Ana Škaro 20 EUR * Ružica, Dragun i Anamarija Dumančić 40 EUR * Ljubica Bagarić 15 EUR * Ivana Svalina 10 EUR * Milica, Nikolina, Katarina i Ružica Krstanović 35 EUR * Doma Čosić 10 EUR * Marija Potkrajčić 5 EUR * Petra Mioč 5 EUR * Ana Mioč 5 EUR * Ruža Dumančić 5 EUR * Smiljka Dumančić 5 EUR * Ana Babić 10 EUR * Lucija Ivančić 10 EUR * Marija Sičenica 20 EUR * Anita Čarapina 15 EUR * Marina Barać 20 EUR * Zorka Žugčić 10 EUR * Ivanica, Davor i Ana Kozjak 30 EUR

ZA IZGRADNJU ŠKOLE U MISIJI KIVUMU I CENTRA FRA VJEKE:

Obitelj Alpeza, Mostar 200 KM

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Marija Puharić 10 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Ankica Jurić 50 KM

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Lions klub Zrinjevac, Zagreb 3.000 kn * Robert Skejić 150 kn

ZA MISIJU KISONGO U TANZANIJU:

Stjepan Šaravanja, 200 KM * djeca OŠ Crnići 400 KM * Damir Bošković, Crnići 200 KM * župa Uznesenja BDM, Dračevo 3100 KM * župa sv. Ivana Krstitelja-Glavosjek, Gradina 4.000 EUR * župa Rotimlja 1.755 KM

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Anka Bošković, Crnići 100 EUR * darovatelji župe Bistrica kod Uskoplja: Fabijan Jakovljević 110 KM * Milka Barnjak 110 KM * Ivana Jozić 100 KM i Ivan Lagetar pok. Joze 450 KM * Anka Bošnjak, Mostar 30 KM * od sprovoda + Anke Bošković, Crnići 400

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Anka i Damir Lončar 100 kn * Ivan Bošnjak 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

N. N. 300 kn * Olivija Vrankić 500 kn * Bepina Gugić 500 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Obitelj Kelava, Zenica 100 KM * N. N. 400 kn * Vilma 100 kn * Marija Pupičić-Marijan 200 kn

ZA MISIJE U ALBANIJU:

obitelj Gosarić 350 kn

ZA MISIJE U RUSIJI:

N. N. 400 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Prijatelji Malog Isusa sa s. Marinom, Gromiljak 1.000 KM * T. K., Vogošća 25 KM * N. N. 100 kn * Luca Knežević 160 USD * Ljerka Begović 10 EUR

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Vilma 100 kn * obitelj Meštrović 4.000 kn * Aleksandra Maravić 2.000 kn * Gordana Vidoš 2.000 kn * Zvezdana Hlupić 2.000 kn * Irena Jordan 2.000 kn * Dragica Pelajić 450 kn * Ana Brkić 100 kn

ZA AKCIJU MIVU - MISIJSKA VOZILA:

N. N., Sarajevo 2.000 KN * preč. Miroslav Agostini, Sarajevo 50 EUR * Marija Dušak 100 kn * Sanja Rajković 10 kn * Družba Marijinih sestara 500 kn * Željka Debeljak 230 kn * Barnaba Ezio 100 kn * Vera Blažinić 350 kn * Frane Kučina 100 kn * Pero Petanjak 50 kn * Župa Baldekin, Šibenik 2.200 kn * Župa Perković 450 kn * Župa Banjevci 200 kn

ZA MASLINOVE GRANČICE

Župa Cirkvena 2.050 kn

POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

Samostan karmelićana i župni ured Remete * vlč. Stjepan Benko * Karmel sv. Josipa, Đakovačka Breznica * N. N. * Kornelija Ranać * L. P. T., Mali Lošinj * Nikola Posuda * S. Velimira Marinović

SARAJEVO 26. ljetni susret misionarki i misionara

Ovogodišnji susret misionarki i misionara Crkve u Hrvata održat će se od 7. do 10. srpnja u Sarajevu. Domaćin je dakle vrhbosanski nadbiskup i metropolit Vinko kardinal Puljić, sa svojim suradnicima, dijecezanskim ravnateljem PMD-a preč. Pavom Šekerijom te ostalim svećenicima i Božjim pukom.

Ocupljanje je predviđeno 7. srpnja do 17 sati u Vrhbosanskome bogoslovnom sjemeništu, na adresi Josipa Stadlera 5, Sarajevo.

Ovime molimo misionarke, misionare i ravnatelje PMD-a Crkve u Hrvata da svoj dolazak najave do 15. lipnja 2014. Nacionalnoj upravi PMD-a u BiH, Kaptol 32, 71 000 Sarajevo, tel./faks: +387/33/667889, e-pošta: <missio.bih@bih.net.ba>; ili Nacionalnoj upravi PMD-a u RH, Nova Ves 4, 10 000 Zagreb, tel.: +385/1/4669253, faks: +385/1/4669254, e-pošta: <missio.croatia@zg.t-com.hr>. Dobro došli!

RADOSNA VIJEST	POŠTENJE	ALAT ZA ŠIVANJE	STID	NIJE OŠTRA	VRSTA PLINA	ŠARENI	ROTOR	IMOTSKI	VEZNIK	MUŠKO IME	PUHATI	PRIPADA ASKI	RADOSNA VIJEST
PEPEL-NICA													VRIJEME PRIJE USKRSA
KISELO VOĆE							MALI MJESEC IDITE (LAT.)						
VODO-PADI								OŠTRO MJERA					
UNIŠTA-VATI									BIB. IME VOZILO				
	ITALIJA					Ž. IME Ž. IME				INI VODOTOK			
	OSOBNA ZAMJE-NICA						POSLUŠATI PRVO SLOVO					29. SLOVO BIB. GRAD	
	GOSPINA MAJKA							ZAMJEN. POVRŠI-NA			PROMET KISIK		
	PREMA						POKOR-NIČKO DJELO						

Rješenja iz prošloga broja: BOGOJAVLJENJE, TRI KRALJA

